

VÁLI
DESKE.HU

VÁLI DEZSŐ

DESKE.HU

LEVELEK LE MEUX-BE

HTSART-Ú·M·K

Budapest, 2022

I. RÉSZ

VÁLINEWS 154. LEVÉL J.-NEK, LE MEUX-BE

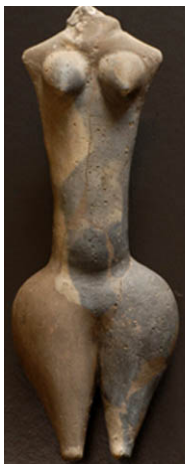
2008. január 1. kedd

HOLNAP MÁR nyitva lesznek a múzeumok, gondolom. Gábor Proustot olvas, a *Szodoma és Gomorrából* vett idézettel viszonzta ex librisét:

Ó a szép dolgok olyan unalmasak, ó a festményektől meg kell bolondulni –

Mélyen egyetértek.

2008. január 6. vasárnap

A MAI REGGEL. Fél kettő, arra ébredek, hogy viszket a lábszáram, és mégiscsak kellene minden fájlba előre-hátra gomb.

Fél négykor arra ébredek, telefon, anyám, hogy Margit néni (1915-) elesett a járókeretével, a padlón fekszik, nem tud fölállni, ő nem bírja megmozdítani.

Ötre hazaértem, jutalom-ból lifttel a hatodikra.

2008. január 9. szerda

Beszélgetünk, azt mondja baráti-aggódón, ez az exhibicionizmus felülmúlhatatlan határa, látott a NEWS-ban egy fiannak írt köszönőlevelet, amit deske.hu-val írtam alá.

Elámultam. Mit tegyek a humortalannokkal. Minden pofon mellé egy rendőrt.

Kezdek belenőni? beletanulni? az apaságba. Gyerekek régi fotói, elérzékenyülve böngészem. Mikica belezavar a reprodukcióba, beáll a kép elé. 1985.

2008. január 11. péntek

SZERDÁN KIFELÉ a hajnali miséről a kapuban találkozunk. Azt mondja, nagyon szép az új könyved, a főnökeim kaptak a kiadótól, én nem. Nekem nincs pénzem rá, nagyon drága... és kerek, nyílt, ártatlan tekintettel mosolyog rám. Jó, mondom, péntekre hozok. Mára becsomagoltam, és mellé tettem karácsonyra kapott nélkülözhető könyveimet, meg egy kötött kardigánt, legyen az is az ő gondja.

2008. január 12. szombat

ÉS MÉG EGY csodálatos fordulat: a farostárus megjegyezte, hogy házhozzállítás lehetséges. Soha nem gondoltam volna ilyesmire. 50 darab 60 centis, és amivel évek után újra próbálkozom, vettem a bátorságot: egyméteresek is. Egy hét múlva érkezik Tolna megyéből az alapozó, bő hónap marad a száradásra, Kecskemétig.

2008. január 17. csütörtök

TELEFON KAPOSVÁRRÓL, anyácskámat éjjel mentő kórházba, aztán ő is telefonált. Akadozva beszélt, lihegett. Mondta, rosszak a leletei, rákérdezett, s mondták, hogy ez már csak romlani fog. Megint megjegyezte, hogy nem nyugtalankodik a halála miatt.

2008. január 19. szombat

2008. január 20. vasárnap

KATÁVAL MA ÜNNEPELJÜK szerelmünk kezdetének 40. évfordulóját.

Én szívesebben ezt, mint az esküvőt. Az nyáron volt.

Szép Ilonka; kis Fő utcai presszó,
sarkában öreg zongora, öreg zongoristával;
biztosan táncoltunk is.

Aztán séta a Dunaparton,
a zimankós Tabánban, hajnalig. Nem fáztunk.
Legalábbis én nem.

Kata ma, remélem és bizonyára fölveszi fehér harisnyakötőjét. Ő 64, én 65.

ANYÁCSKÁM KÓRHÁZBAN. Katéter, időnként oxigénpalack. Mondják neki, ha kevés reggelire a fél csésze tea, hozasson be termoszban. Szenved. Még nem sikerült meghálnia.

ESTE A PESTI zsidónegyedben Katával ünnepelünk, eredeti klezmer zene, ezt nem tapasztaltam.

Nekem meg ehhez a modulálatlan jókedvzenéhez nincs érzékem.

Viszont Fekete László főkántor énekelt egy egyveleget, gyönyörű hang.

Valamint gyönyörűen kifinomult arc, jelenség. Bár templomi énekek lettek volna a műsorán.

2008. január 21. hétfő

JA, MÚLTHETI gyónásomhoz elfelejtettem elmondani a penitenciát, az elégtételt. Józsi atya azt szabta rám, gondoljak valamie (meghatározta egy konfliktuspontomat), de úgy, ahogy arra az Isten gondol, nézzem azt az ő szemével. Egy hétig, percvekker, napi három percet kér. Baromi nehéz.

ANYÁCSKÁM TELEFONÁLT, ma saját felelősségére kijön a kórházból, vissza húgom gondozásába. Mivel megmondták, javulni nem fog, itt mindent kérni kell, és gyógyszer meg otthon is van. És otthon akar élni. [Nem azt mondta, amire gondolt.]

2008. január 28. hétfő

ANYÁCSKÁM HARMADIK napja rosszul van. Húgom pelenkázza. Mesélem neki, min dolgozom. Nehezen beszél. Kicsit aggódik, hogy nehéz halála lesz. Vigasztalom és vigasztalja, hogy pontosan olyan halála lesz, ami neki van szánva.

2008. január 31. csütörtök

ZSÓFIA (1975), intézetből kivett, örökbefogadott virgonc kislányunk. Mikor iskolás lett, első nap után megkérdezte nagyanyja, – *na, Zsófikám, hogy tetszett az iskola?* – *Nagy szarság az egész!* Illetve akkor még így: *szal-ság.* Aztán ehhez is tartotta magát, mindvégig. Harmadik gyereke születése körül szánta rá magát főiskolát kezdeni, csecsemővel a karján

kollokvált. Most három faluban tanít hittant, építi megvásárolt kertés házukat, tegnap pedig 10:33-kor SMS: *És kész!* Vagyis megvédte diplomáját a nyavalyás. Köszönöm. Neki is.

2008. február 2. szombat

ÉP ELMÉVEL, SZABAD elhatározásból, és világos tudattal három napra egy balatoni szállodába Katával, pihenni. Ránk fér. *XX. századi művészek élete, Cold Harbour, Biblia, Leica D-LUX-3; használati útmutató.* Vésztartaléknak a kocsi tartott József és testvérei. Tizennégy méteres uszoda. Az nyolcvannégy hossz. Illetve 85,7.

Bizonyára túléltem, három nap.

Könyvet se kéne vinni. Lénárd Sándor azt mondja: költözz szegényen. Különben régi életet vásárolsz magadnak.

2008. február 4. hétfő

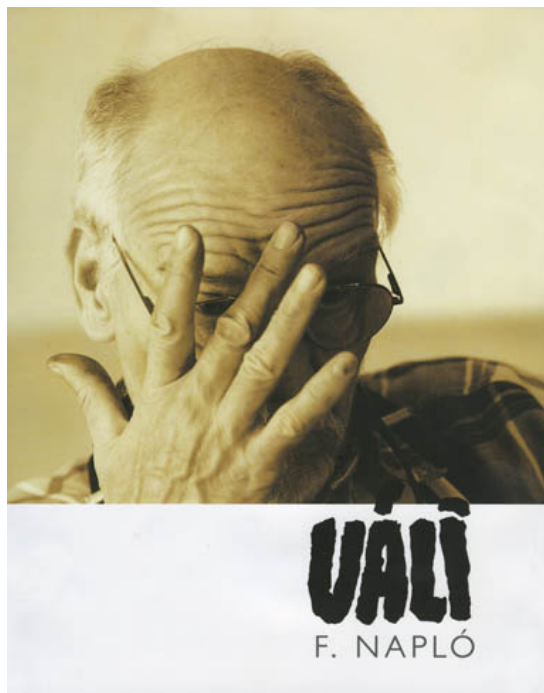
KATA ELISMERÉSÉT fejezte ki, mikor már harmadszor igazítottam útba ebben a sóskamara-infraszolárium-illatszoba-apámfasza-masz-százszalon labirintusban. Dicséretét hártottam: Tudod, én itt vagyok otthon. Ezek után csak egy kérdésem marad, ha egyszer megengedik föltennem: Merre megyen az út Budára?

2008. február 7. csütörtök

AZ EGÉSZ VIDÉK SZTANIOL ÍZŰ. Hétkor indulok anyácskámhoz, Kaposra, egy fél órás kára, többet nem igen bír. Útközben majd kitalálom, miről meséljek neki. Délajt már itthon.

Levittem neki praktikusán azt a cserepes jázmint (vagy jácintot?), amit tegnap hoztam Katának, de kirakta a konyhába erős illata miatt. Maminak se kellett, ugyanolyan okból, hát visszakerült a konyhámba.

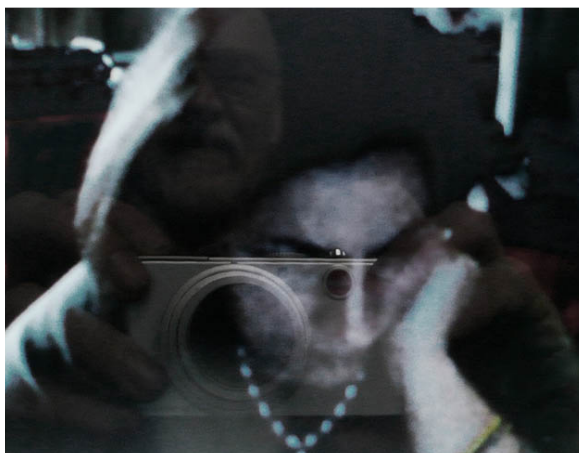
2008. február 14. csütörtök

AZ ELSŐ PÉLDÁNYT futárral megküldte a nyomda. Ugyanis Miki, a *tipográfusom*, udvariassen megfenyegette őket, hogy mivel elfelejtették(?) a borító nyomás gépindítására meghívni, ha az netán hibás, az ő pénzükön kell újranyomni. És nehogy így kiszállítsák a könyveket, ellenőrzése nélkül. Szóval megvan: *F. NAPLÓ.* Százötven példányt rögtön a Könyvtárellátóba, ajándékom. Megbeszélve. A cím ötlete később úszott be. Szütsccsel párhuzamosan fedeztük fel, hogy fotóim összessége is napló, mi más. Bevezetőjében aztán utalt is erre. A könyv fülében pedig

a kancsalnak induló magyarázat,
hogy **MIÉRT C. NAPLÓ.**
A szöveg végén kiderül,
hogy ez egy 1992-es idézet, satöbbi.

2008. február 18. hétfő

ZSÓFI KISKUTYÁM is vett egy videokamerát, és bejelentkezett nálam skype-on. Hangkapcsolatot még nem sikerült létrehozni, de egymásra vigyorogtunk a képernyőn.

Mindez elsősorban azért, hogy majdan, beszerelés után, Kata láthassa is unokáit saját monitorán, beszélgetés közben.

2008. február 19. kedd

BUDAI FERENCSEK, gyóntatófülke két karosszékkal. Józsi atya. Kedélyesen és pontosan beszélgettünk. Közben egy telefon, intett, nyugodtan vegyem föl.

– Feszesen figyelve élek; de/és majd' mindennapi luxus egy sajtoskifli, uszodából hazafelé. És nem tudom, nálam mi lenne (nagybőjtben) a helyesebb, ha (v)enném, vagy megtagadnám magamtól. Csak példaképpen...

– Nálad inkább oldani kéne. És ne úgy legyél fegyelmezett, hogy körülötted szégyenkezzenek, hogy ők nem annyira. Jézus tudott olyan oldott lenni, hogy borisszának híresztelték. És egyáltalán, érezzék jól magukat, akik veled érintkeznek... Legyen penitencia, hogy értük még imádkozol egy kicsit esténként.

2008. február 20. szerda

PIERRE ABBÉ (MA Franciaország harmadik legnépszerűbb embere), 96 évesen, januárban halt meg:

Hogyan titkolhatnám el azt az álmomat, amely szinte gyerekkorom óta kísér: nem helyettesíthetnék a szerintem alkalmatlan és szerencsétlen „eredeti bűn” kifejezést ezzel a szóval: „seb” (amiről nem tehetünk, ami megmenti ártatlanságunkat), ezzel a helyesebb kifejezéssel: „örökletes seb”?

Zseniális. Ez megoldaná azt a dilemmát, hogy szerintem az egész hit-dolog érvénytelen, ha üdvösségemért nem egyedül én vagyok felelős.

ANYÁM LÁBA DAGAD, nehezen lélegzik, szíve nem bírja, szenved. Megkérdeztem egy helybéli papot, tehát nem számít euthanáziának, hogy ő orvosa ellenére nem hajlandó már kór-

házba menni. Este hatan imádkozunk az ima-
közösségben, kérelmére, hogy meghaljon.

2008. február 21. csütörtök

ANYÁCSKÁM, KÉSZÜLŐDVE, több menetben nekünk ajándékozta családi fotóit. Mikor február elején meglátogattam, mutatott néhányat, amit még magánál tart. Fénykép, ahol ő húsz évesen fejest ugrik egy szabadtéri uszodában. Kifeszített karok, homorított test, tökéletes tartás.

IDÉZET LÁZÁR ERVIN naplójából, baráti küldemény V-től:

Ha távolodsz Istentől, akkor is közeledsz hozzá, csak a hosszabbik utat választottad.

2008. február 22. péntek

HA NEM KERÜLNÉM annyira a pátoszt és a felkiáltójeleket, azt mondanám, a helyzet drámaira fordult. Mobilom uszodai öltözködés közben két alkalommal is kiesett tokjából. Tettem zsebbe, próbáltam nyakban, zsinóron, de ott meg harminc éve a noteszem.

Baj baj hátán, gond. Most rászántam ezt az órát, elő a BÖR feliratú dobozt.

2008. február 23. szombat

MIKI NEM ÉRKEZETT meg (a kocsival) Erdélyből, úgyhogy nyolckor vonattal Vácra, Zsófi diplomaátadó ünnepére. Fehér ing, amit én évente kétszer. Adunk neki egy 2G pendrive-ot, benne a gyerekkora; az összes fotóm. Fölmerült, hogy Piri *macskarajzát*, amit kasíroztam, kereteztem, falra tettem, gyönyörű; de attól végül nem volt szívem megválni. Kata virágot vett.

2008. február 26. kedd

ÚJABB ÁLLOMÁS.

Anyácskámat hívom:

- Tudom, te nem tudsz beszélni,
de mesélek majd én, jó?!

-Igen, de csak röviden!

2008. február 29. péntek

11:50 TELEFON, ANYÁM FÉL 12-kor randevúra ment, apámmal. Jó mulatást, barátom! Ezentúl egyenesben látod, ha piszkos zoknit húzok. És beleolvasol, amit írtam. Imádkozz értünk is, a részleteket tudod.

2008. március 1. szombat

ELŐ A HALÁL - című dossziét, Mami utasításával. Egy rég megírt címlista, kinek kell levelet küldeni. Aztán az évek folyamán egyre több áthúzás, maradt csak néhány:

Édesanyám határozott kívánságára gyászjelentés helyett ezúton értesítem, hogy Váli Dezsőné, Mami, húgom kolostorában február utolsó napján meghalt.

Kívánságára csendben temetjük.

Szívélyes üdvözzellet:

Itt a *határozott* szó érdekes, nyilván minket -; a *csendben temetjük*-kel a többieket akarta kímélni. Feladót nem írtam a levélre, minek válaszolni.

NÉHÁNY HÓNAPJA FÖLVETTEM húgomnak, hogy bár Mami megvásárolta a Krisztus Király kápolnában urnahelyét, szebb lenne a kolostor kertjébe helyezni. Akkor ő ezt különösnek találta, és hogy mi lesz az ő halála után, a hely funkciója változhat. Mondtam, az nem baj.

Most a dossziében volt erre egy írásos javaslat. Ez eldöntötte a kérdést. Az urnahely megmarad számunkra, Katával.

18:51 PIRI-UNOKA (2002-) helyzetelemzése a mennyországi találkozásról:

Apó apukája ül a széken, előtte az asztalon kancsó, anyja szerint KÉT pohárral.

Szemben egy üres szék.
És háta mögött közeledik már a felesége.
Ahogy látom, ünnepi díszben.

2008. március 5. szerda

JANUÁR 6., 18:55-kor kaptam egy mondatot, azóta nyugtalanít: *Annyi szép volt az életemben, hogy a töredékével is elégedett lennék.* Hol vagyok én ettől. Na tényleg, hol.

KICSELLÓZOK ÉN A SORSSAL.

A szabály ez: naponta egy képet elkezdeni.

Hogy *nagyon* elkezdeni, nincs kikötve.

És most egy programot akarnék nagyon tesztelni, és gyorsan, hogy aztán majd legyen időm egy sokkal nagyobb feladatra.

2008. március 11. kedd

FIZETEM ITT A NAPIDÍJAT, idén háromezer, muszáj festeni. Na jó, olcsó poén. Nagyon utálok. Meg igencsak van más dolgom, mást szeretnék teljes időmben csinálni, a NEWS-ból készülő könyv kézírata. De sikerült valamit kitalálni. Tényleg csak elkezdem a képet, egy óra alatt kettőt, aztán enyém a világ.

Hogy ezek a képek innétől nyilvánvalóan már csak romlani fognak, ahhoz semmi közöm, bár az én bajom, de NEM MOST, az majd hónapok múltán.

De jó lenne őket így hagyni.

Mondjuk, fölfedezné egy szemfüles gyűjtő, hogy tulajdonképpen ezek már...

Szóval nem nagyon mutatok, mert NINCS MIT.

ESTE. LEMONDOK ARRÓL, hogy valamit is megértsek a világból. Három telefon. Ellenjavaslatomat, hogy legfeljebb vágott virág a sírkő mellé, viszont virágágyás a dunakeszi kertben; mindhárom nő azonnal elfogadta. Szerintem a negyedik-, anyám is. Ki érti ezt.

Sőt. Húgom ültet oda egy ezüstfenyőt is.

2008. március 14. péntek

SZIÓ APÓKA!

Ne higgye már a világ, hogy gyerekeim értékrendjében azonos helyen szerepel a kettő. Pld. Bontond, direkt figyeltem, egyszer sem keverte össze a Mennyszágot, ahol Mamika van, és az Örök vadászmezőket, ahol a Pisti. Piri az esti ima alatt bejelentette, hogy a temetésen bábozni akar Maminak az ének közben, amit most megtanultak: Jézusomnak szívén...

puszi: Zsófi

2008. március 17. hétfő

deske.hu

A MAGYAR FOTOGRAFIAI MÚZEUM TISZTELETT MEGHÍVJA ÖNT ÉS BARÁTAIT

VÁLI DEZSŐ

F. NAPLO CÍMŰ KIÁLLÍTÁSÁNAK MEGNYITÓJÁRA. 2008. MÁRCIUS 21.-ÉN, PÉNTEKEN, 17 ÓRÁRA
A KIÁLLÍTÁSSAL EGY IDŐBEN MEGJELENIK AZ F. NAPLO CÍMŰ KÖNYV

A kiállítást dr. Nagy Miklós nyitja meg
A kiállítás megtekinthető: 2008. május 18-ig, hétfő és keddi kivételével naponta 10-17 óráig

Magyar Fotográfiai Múzeum,
H-6000 Kecskemét, Katona József tér 12.
Tel.: 76/483-221, fax: 76/208-239, email: fotomuzeum@fotomuzeum.hu
honlap: www.fotomuzeum.hu

  nka
Nemzeti Kulturális Alap

Persze én nagyon kíváncsi vagyok erre a kiállításra. A Múzeum minden negámat saját apparátusával profin újra nagyította, figyelembe véve az én gondolkodásmódomat. A legtöbbet ezért két változatban is. A digitális felvételeket pedig olyan minőségben nyomtatta, ami időálló: speciális papír, és festék, „amit külföldi fotómúzeumok is elfogadnak gyűjteményükbe”. 50x40-es paszpartu, non-reflex üveg, fém keret.

2008. március 19. szerda, Kecskemét

Deske! Márai írta Jules Renard naplójáról, még a Nyugatban. G1.

<< Minden napló menekülés. Ez a tiszta, elfogulatlan lélek olyan hűséggel vándorol naplójához, mint a szerzetes gyóntatójához, nap mint nap, a lélek minden vágyával, kételyével, olcsó bűnével, fenséges haragjával, gyáva megrettenéseivel. Jobb akar lenni? Meg akar fürödni e vallomások gyógyvizében? Renard naplója nem árul el ilyen kegyes szándékot. De olyan akar lenni, amilyen, feltétlenül, alkudozás nélkül, minden következménnyel. Tudja, hogy író, lelki alkat és vérmérséklet szerint való, igazi író, - s tudja, hogy valami hiányzik.>>

SARKADINAK VAN egy didaktikus és jó kisregénye: A gyáva. Pontos rajz, pontosan illik. Fölhívtak, csinálnék-e egy irodaház halljába egy három-négyméteres képet.

Megrémültem. Egy dikó életnagyságban két méter. Mellérajzolok egy festőállványt; fél méter. Kevés. Nem vállaltam.

2008. március 22. szombat, Kecskemét

TEGNAP ÖTKOR A FOTÓKIÁLLÍTÁS.

Nagypéntek, Kata + 20 fős közönség előtt mondott Nagy Miklós barátom szívmeleg megnyitót. A Fotómúzeum ötletére egy könyvet szétvágtak, és kirakták a szövegeimet a képek mellé. Formailag nem túl szép, de tapasztalat szerint az ilyet szeretik a nézők.

2008. március 23. vasárnap, Kecskemét

HÚSVÉT VASÁRNAP. Most kaptam. Pontos.

*Most nem sietek,
Most nem rohanok,
Most nem tervezek,
Most nem akarok,
Most nem teszek semmit sem,
Csak engedem, hogy szeressen az Isten.*

EMLÍTETTEM MÁR, hogy lányom első dolga volt házvásárlás mellé ketreceket venni. Az unokák most húsvétra nyulat kaptak:

PORCUKOR

VANÍLIA

és HÓKA.

2008. március 28. péntek, Kecskemét

APÓKA!

A húsvéti nyulak ketrecügye kismiska, mert én húsvétra tenyészfürgjeket kaptam, és ma tojták le az első

tojásukat! Ez a nagy szám, nem a törpenyulak, azok csupán kiskedvencei a gyerekeknek, de mától nem eszünk undi iparilag termesztett tyúktojást, hanem ezt a csodás kis fürgjtojtást fogjuk, ami spec. sokkal egészségesebb is, és a saját csibéinktől van!!!!!! Mellékelem. Amúgy egy 1nm. tojtató ketrecben van 3 kakasom és 9 tojóm, úgyhogy lesz itt a végén még fürgjhusi is?! Talán. De tojtás az máááár van is! Zsófi

2008. március 29. szombat, Kecskemét

ÉN NÉZLEK TÉGED és te nézel engem.
A/08/28, elkezdve, az utolsó.
És mindennek vége van.
Legalábbis Kecskemétnek, biztosan.

2008. március 30. vasárnap, Kecskemét

MI VOLT EZ AZ IDEI KECSKEMÉT. Elkezdtem huszonöt hatvanegy centis lemezt, ezekből bármi áron képek kell lenni, mert a félreméretezett kereteket kár lenne kidobni, egy felületes asztalos csinálta. Ehhez képest teljesen figyelmetlen képkezdések. A százcentis lemezekből levágtam tizet, keretestül nem férnének az autóba. A könyvkézirat rám eső része kész. Vettem egy használt Marcel Breuer-széket, ötezerért. Egy délután boldog voltam. Úszás rendben volt. Versolvasni nem volt idő. Zenehallgatni nem volt figyelem. A fekete autó használati utasítását átnéztem. Elveszett a nyakban hordott noteszem, mindent fölforgattam érte. Felépült a kertvárosi kápolna. Fiam elköltözött. Eltemettem anyámat.

2008. április 3., csütörtök

KEDDEN MU SZÍNHÁZ, bemutató: Darvasi László *Bolond Helga*. Benne Miki élete első zenéje, megrendelésre. Szerencsés történet, mivel épp most oszlott föl a zenekaruk, egyikük döntésére: *Vagy komolyan csináljuk, és akkor cigányélet, vagy nem, úgy nem érdemes...* Pályakezdő fiatalok.

A darab:

...folyton tempót veszto, a szavak dallamában, ritmusában sem otthonos színészek helyett eljátszani az egyszerre realiztikus és példázatos drámát. A szcenírozásban egyedül a lábbelik néhányá tűnik színházi kelléknek, bár hogy furcsa ívük, színük, opálos fényük mit jelent, csak találgatni lehet. Polnauer Flóra és Váli Miklós energikus, eklektikus

hangkulisszája szakszerűségével rí ki az általános dilettantizmusból.
kultura.hu

2008. április 7. hétfő

1978. MÁRCIUS 16-I döntésemet ma visszavonom, visszahatólag is. Éppen harminc év. M lehetnek a képeim külföldre. Van már elég. Meg elhittem, hogy így okosabb, meg Unio; meg öregszem is.

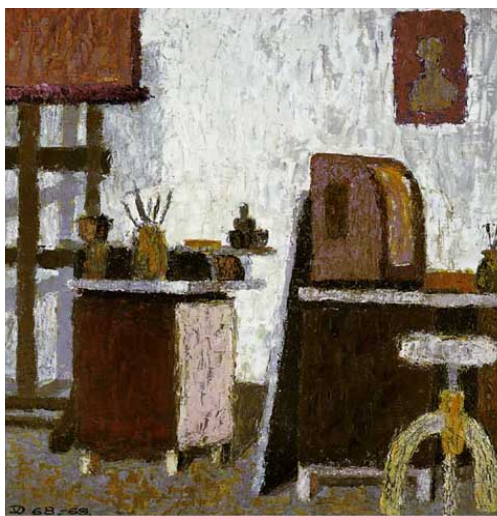
S.7715 bejegyzés a szereplésnaplóban:

Párizs, Grand Palais, Függetlenek Szalonja, Stúdió-kiállítás. 1978. 3. 16-4. 9. Ki is utatunk, vagy harmincan, repülővel. Egy elvi döntés: A/7716 külföldre nem kerülhet.

A képcédulán mostantól ez lemarad:

KÉREM, HOGY MŰVEM NE KERÜLJÖN KÜLFÖLDRE!

Kivétel: közgyűjtemény, múzeum

ANYÁCSKÁM LAKÁSÁBÓL hazahoztam falán lévő munkáimat.

Érdekes, hogy ő miket szeretett.

2008. április 9. szerda

MEGNÉZTEM A VOJNICH-KIÁLLÍTÁST az Aulich utcában. Az élő magyar festők között messze őt értékelem a legtöbbre. Na, még a Párizsban élő Hollánt.

2008. április 10. csütörtök

MEGÍRTAM A KÉSZÜLŐ *DESKE.HU*-kötet előszavát, ami közben átminősült fülszöveggé. Ésszerű volt elmagyarázni a tizennyolc éven át írt levelek történetét. Kértem, és szerkesztőm-barátom átnézte a szöveget. Ma reggeli telefon, uszodából hazafelé:

- Robi, a vízben gondolkodtam rajta, miért húztad ki az első mondatot, hogy: *Kedveltük egymást?! Ennyi érzelmet szívesen beletettem volna.*
- Ha szeretnéd, nyugodtan hagyd benne.
- Kizárólag a minőség érdekel. És elhiszem neked. Csak nem értem.
- Mert álságos. Azt kéne írni, hogy: Szerettük egymást, de nem lehet, mert félreérthető.
- Igaz!
- Azt beletehetnéd, hogy: *Barátok voltunk.*
- Annak a mondatnak nincs zenéje.
- Akkor jó így. Az elhallgatás sokszor többet fejez ki a kimondásnál.
- Ez a telefon megérte a húsz forintot. Mindjárt hazaérek, kösz, szia!

2008. április 13. vasárnap

A *DESKE.HU* kötet fülszövegének eleje a könyv első mondata is; nem mindegy. Sokadik próbálkozások után most itt tartok:

Tizennyolc év, eddig százötvenhat levél. J. a nyolcvanas évek végén települt át Franciaországba. '90-től kezdtem havi beszámolókat

írni neki: Levelek Le Meux-be. Nemigen válaszolt, maradt a monológ.

2000. június, honlap, rajta minden munkám. Szüts barátom megjegyzése: Kéne mellé valami aktuális, mert

2008. április 17. csütörtök

ÉS EZ IS MEGLETT:

Nagy utazás - műterem - A/08/15.

A képnek nincsenek mélységei, de nem is merném/akarnám folytatni ebben az irányban. Mert erősek és pontosak a formák, jó arányúak, azokat kár kellene elfiomkodni.

A színezését kedvelem, bár tévedések és technikai kényszerpályák halmazából állt össze.

Kecskemétről még egyszínű foltrajzként hoztam haza. Megszáradt.

Aztán kapott egy zöldes lazúrt, az egész felület. Újabban ragaszkodom egy nagy okker folthoz, az továbbvitte, akkor szerettem volna úgy – befejezetlenül –félbehagyni.

Hogy semmiképpen több szín ne. Az utolsónak fölkerült feketés négyzet ennek meg is felel, és ugyanakkor lehorgonyozza a többi foltot.

2008. április 26., szombat

NAPOKBAN ZSÓFI lányoméknál.

Mutatta a fűrjtojásokat, egy *kakukkfőka* is van köztük, mert hófehér. Mutatta az új szaporulatot, és hogy nem akar kinőni a tolla, pedig már ideje lenne. A két gyáva kutyát megsimogattam.

A gyerekek Katával társasjátékoztak. Kinga pedig itthon, nálunk, a kisszobai tacepaon kiégszítette az aktuális élőket és holtakat.

2008. április 27., vasárnap

Úgy gondolom, Morandi harmóniát keres. Amúgy nála is van konfliktus, csak ő megffel is oldja.

Lehet, hogy korunkban egyszerűen egy funkcióeltolódásnak vagyunk tanúi, a mai művészek közvetlenül a napi dolgokba való beleszólást tekintik feladatuknak. Mi még a fellegekben jártunk, onnét néztünk lefelé és fölfelé.

Fiam szerint csak az marad meg, ami a napi-évi aktualitáson túl is hordoz tartalmat. Hát ez igaz lehet.

d.

2008. április 28., hétfő

SZÜTST MEGKÉRDEZTEM kortárs festészet ügyében, harminc éve együtt gondolkozunk.

Apó, nincs nekem erről sokkal több gondolatom.

1. a kortársnak nevezett művek jó része: más műfaj

2. ami meg nem, abban gyakran túl sok a szar, de miért ne lenne...?

divattal nincs dolgom, túl közel van.

m

2008. május 3., szombat

LASSAN BEZÁR A kecskeméti fotókiállításom. A képeimet ez alkalomból ők lenagyították, nagyvonalúan két változatban is. Ilyen többé nemigen lesz. A visszakapott 50 nega hónapja az asztalomon, elintézetlenül és tétován, fekete csomag, mi legyen vele. Elmúlt. Húszezer felvételemből máig megtartottam 179 negatívot. Lépjünk. A Fotómúzeum ezeket értéknek tekintti, jelezték. Én mire őrizzem. A fotólabort rég fölszámoltam. Zsidótemető fotóim a Néprajzi Múzeumban. Képeim, grafikáim diáit sem érdemes tartogatni, 2000-ben digitalizáltam őket, a javát később profik. Ezeket reggel kidobtam.

2008. május 5., hétfő

KATÁNAK VETTEM egy háromszemélyes kanapét, valamint kidobtam gyerekkoromban szerzett szarvasagancsos vadászbicskámat, tizenkettes és tizenhatos söréthez valót.

Egy napra ennyi elég is, nem?!

TÉGNAP MENNYBEMENETEL ünnepe. Érdekes lett volna, ha Krisztus urunk testi valójában is köztünk marad, mondjuk, vásárol egy kis birtokot Szamáriában, és azon gazdálkodik, mind a mai napig.

2008. május 6., kedd

SZÉPET ÉS NAGYON SZOMORÚT álmodtam, talán ez is, hogy eszembe jutott, nincs nekem szükségem ennyire jó minőségű zeneeszközökre; és kitettem a lépcsőházba az erősítőt a két nagy hangszóróval. Délutánra el is vitték. Hogy ruháim felét is kidobtam, ennek praktikus oka is van, kellett a polc a C. naplónak-, a 32. iratdoboznál tartok. Egy tehetséges óra volt.

2008. május 7., szerda

VISZONT ELREPEDT a gyógyvizes úti poharam, többéves használat után. Ami azért nagy baj, mert éppen két és fél decis, és éppen ráillik a szemüvegtokra, amiben a templom és uszoda közötti reggeli három kekszet hordom.

Valaki megjegyezte a héber betűk láttán, kóser púder volt benne. A tarisznyámban külön zsebük van, a valahai igazolványzseb. A pohár tulajdonképpen pótolható, mert Katától ilyen lehet szerezni, csak akkor megint három hónapig púderízű lesz a Lukács-víz.

Egyelőre próbálkozom ujjaimmal átölelve befogni a hasadást.

2008. május 8., csütörtök

2008. május 9., péntek

ESTÉRE EZ, A/08/08

2008. május 12., hétfő

PÜNKÖSD HÉTFŐ, ünnep, reggeli édes napsütés, uszodából kijövet nem akaródzott mindent a szokásos menetrend szerint.

A hatos villamos – ünnepnap – nem sietett. Addig ernyedten tétlen üldögélés a padon. Leszállás nem a Mechwart-ligetnél, hanem a Széna tér, ahol tágas, ahol szemközt nagylombú fák és középkori városfal.

Békés reggel. Ritka ajándék. De ami a legfontosabb: vettem egy ledes fejlámpát. Baromi erős. Három ceruzaelem a tarkó felől. És villogásra is lehet állítani. Bár az nem szükséges a villanszereléshez.

2008. május 16., péntek

ZSÓFI LÁNYOM névnapjára, varrógéppel.

Elődje, amit harminc éve csináltam neki, úgynevezett elkallódott az évek során. Amikor annó annak a végét varrtam, az elejét már babusgatta. Óvodás volt.

Hogy magam is mulattassam, ez RETROKUTYA - D/08/01 lett, mert leginkább plasztikának tekinthető.

NEKEM IS HAMAROSAN névnapom. Mindenféle pamut-, trikórongyot szívesen veszek, fehér az

igazi, de bármilyen színű; évtizedek óta főleg azt használom, ujjam végére csavarva, ecset helyett. Fogóeszköz.

2008. május 17., szombat

ZSÓFI, HALLOM, örül a Tomi2 kutyának. De a fülét kérte pótolni, azt lefelejtettem, valamint az orrán az angol királyi testőrségi, címeres fémgomb az autentikus. Meglesz. Elmondta telefonba a történetét is, hogy óvodából hazafelé az utcán találtunk egy ilyesmit, amit, ugye, nem lehetett hazahozni.

2008. május 20., kedd

FIAM (26) MONDJA tűnődve, >>ha egy mondatban kéne összefoglalni, ahogy engem neveltél: *It is for You to decide*. [Tedd belátásod szerint.] <<

Mást képtelen lettem volna átadni valami-féle pedagógiai elvből. Nem tudom, mennyire volt helyes. Bár az irányokkal tisztában volt. Ha az eredmény felől nézzük; rendben.

2008. május 21., szerda

HA VOJNICHNAK sárga-szürke-pici fehérrel-periódusa kezdődik a jövő héten, én okozhatom. Ezt küldtem át neki.

Már így is gyönyörű.

AJJAJ, NEM lesz itt semmiféle sárga periódus. Most jött haza Peruból, és megnézte a számára modellnek fölépített, majd kívánságára többszörösen átalakított Machu Picchut.

NÉZEGETETT, kiválasztott egy nagy képet, azt áraitam pontosan tudja, de azért rákérdezett. –Ez mennyi? – Egymillió. Pár perc után: - Dezső, félretenné nekem ezt egy hétig, nyolcszázézerért? - Nem. Még néhány udvarias mondat, aztán elbúcsúzott.

2008. május 23., péntek

MOST JÖTT, felülmúlhatatlan névnap jókívánság (Lázár Ervintől kölcsönözve):

Kedves Deske!

Dömdödöm, dömdödöm, dömdödöm, döm.

Dömdödöm.

L.

ÉS A MA befejezett kép, ez is kecskeméti:

Elhagyott műterem - A/08/01

Az ablak melletti függőleges sötét csík nem ilyen foltos, csak beütött, szárad még.

2008. május 26., hétfő

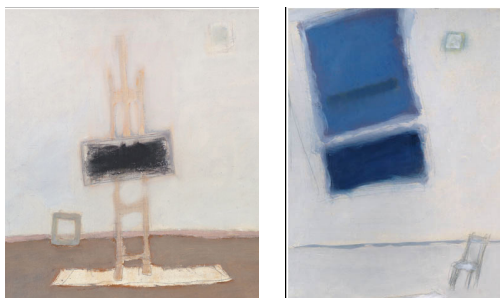
EGYSZER EGY riporternő pimasz kérdése, hogyan volt szerelmes, amikor a feleségével kezdte... Rosszkedvűen válaszoltam, nem tudom, voltam-e valaha életemben szerelmes, vagy csak nagyon érdekelt egy új játék, és hogy abban én hogy viselkedem-, és a munkámban megszokott lendülettel belevágtam.

2008. május 27., kedd

EZEN IS RÁGÓDTAM pár hetet, szokásosan, keservesen és végül fölöslegesen. Az elmúlt két év minden figyelmét elvitte a két nagy kiállítás, a három könyv, de főleg az adatbáziskészítés, ami sajna mindjárt kész. Új életet kéne / kell kezdeni, álomból ébredni, szemet dörzsölni, körülnézni. Ilyenkor be szokott válni kezdőenergiának valami öncsonkítás.

2008. május 28., szerda

TÜNDÖKLŐEN ÉDES REGGEL, félbeteg, tehát nincs vekker, és nem kell se misére, se uszodába menni. Viszont a nap, ha nem is besüt, de bevilágít a műterembe az oldalablakon. Ilyen lehet egy civil nyugdíjas reggele. A boldog emberiség. Amikor éppen nem köhögös. Semmi feladat, előttem az élet, lehet egész nap szkenelni. Ja, a szombathelyi kiállításra valamit beszállítani. Nagyon kéne, hogy észrevegyék. Vagy nagyon kicsit. Végül ezeket: A/07/32 és A/08/04

2008. június 4., szerda

2002. szeptember 9.

Egy öregúr elkapott az uszodában Rembrandt ügyében, neki találtam ki: A művészet lényege, hogy megtanítalak valamire, bár én nem tudom, mire. Ugyanazt adom, és mindenki a magáét kapja.

2008. június 6., péntek

MEGHOZTÁK A FOTÓMÚZEUMBÓL a kiállításo-mat. 52kép. Akereteiszenyém, megvásároltam.

Sajnos nem publikus, mindösszesen hányan látták... Na, jó, októberben egy hétre megmutatom Pesten, a Godot Galériában. Mi legyen ezen túl az anyaggal. Hajlamom szerint kidobnám. De hát ezt nem tehetem meg a *magyar kultúrával*. Mikivel beszélgetve eljuttunk odáig, hogy észszerű lenne egyben tartani, értékesebb így – nem anyagi értelemben.

FIAM CSINÁLJA A könyvem, kérdezem a hibák felől is. Azt mondja, azt a mondatot nem annyira szeretem, hogy >>a mindennapos müzliireggeli..., amit eléggé meguntam az évek során. A maga módján műemlék.<< Mert ennek olyan olvasata is van, hogy ez a müzlievés mintegy megszentelődik a személyed által.

Én ettől hanyatt estem. Aztán az ijedtségtől még egyszer. El kell hinnem. De minden figyelmem mellett is, tehetségem nem terjed ki ilyen mindenre tekintő megfogalmazásra. Olykor kapok visszaajelzéseket csodálatos félreolvasásokról. Azt hiszem, nincs mit tenni. Vagy írni Corpus Jurist, Tízparancsolatot.

2008. június 12., csütörtök

MIKLÓS, A HŐSTENOR.

Nem ájult el, nem ellenkezett, nem vérzett el. A mai délelőtt. Kísértem kézműtétjére. Háromnegyed nyolc, Újpest. Öt éve gyalugép levitte hüvelykujja végét.

Két éve tervezi rendbehozatalát, hogy kezdett fájni, de nem intézte el. Most találtam egy jó sebészt. A műtét közben tréfálkoztak vele, zongorista ne menjen asztalossegédnek. Kérte az ujját karcsúbbra, hogy a billentyűk. Egy hét múlva az is kiderül.

2008. június 17., kedd

DÉLELŐTT GYŐRBE, vonattal. A Múzeum elfogadja fotókiállításom 53 keretezett képét. Megnéztem épp falon lévő képeinket is. M. Novák, Klimó is bekerült a csapatba, látom. Jó.

2008. június 19., csütörtök

C. NAPLÓM ÁTGÉPELÉSE 1967-nél tart. Diploma utáni hónap lehet ez a június. Beszámolólevél anyámnak.

...nem tudom miért ilyen kegyetlen erős a tévhit bennem: hisz értelmemmel mindig el tudom fogadni (józan perceimben, vagyis az est beállta előtt), hogy nem festhet mindig az ember (különösen jót), hogy a tervezésnek jó része monoton-mechanikus munka és sok közepes könyvet el kell olvasni egy nagy pillanatért (gondolatért). Ha nagyon őszinte vagyok, semmilyen olvasásban sem hiszek – ösztöneimmel – mint élet-; vagyis perc-kitöltőben.

2008. június 25., szerda

MÁRA MEGVAN. A VÁLINEWS képeire majd év és típus szerint is lehet keresni. Ehhez ki kellett töltenem a 2200 soros táblázat két új oszlopában az új adatokat. Egyenként, mert ez nem excel.

2008. június 29., vasárnap

SENECA ERKÖLCSI LEVELEIT érettségi körűl adta kezembe Vasbányai tanár úr. Úgy emlékszem, evvel kezdődött. Innét datálódhat, hogy elkezdtem magamat búcsúzásra tanítani, búcsúzáshoz szoktatni.

Dinamikusan láttam a feladathoz, nekiadtam a könyvtáramat, satöbbi. Jól megtanultam, bár (szerencsére) nem jutottam el a teljes immunitásig, *... a keleti bölcs sorstalanítani akarja magát... (Pilinszky)...*, kétévente még mindig akad kép, amitől fáj megválni. Vagy lásd a (csütörtöki) fényképezőmasinám körüli érzelmes percek.

REMÉLTEM, HÁTHA EZEN múlik, hogy ugyanis a kerete. Billegek, hete már, nagyon jó ez a kép, vagy nagyon nem jó, bár igencsak szeretem.

Hát ma megcsináltam hozzá a széles keretet. Nincs győzelem. Vagy van. Most mindenestre itt marad Pesten, és pihen egy hónapot.

Aztán majd meglátjuk.

2008. július 1., kedd, Kecskemét

Több évtizedes játék. Hogy Kecskeméten, az első ebédre hívó kolompszóig, mennyire van kész a szobám.

A takarítónők lelkiismeretesen minden bútort egy sarokba, minden tiszta és üres. Az adott elemekből kell az otthoninak megfelelő munkaszobát kialakítani.

Ez ma így sikerült. Fél egyre már a Zelk-kötet is a helyén. Aztán Gábornak elment az első levél.

2008. július 9., szerda

SZÓVAL MEGVAN
az új, átmeneti?
túlélési? stratégia,
nem teljesítményberezés,
hanem órabér.
A vízben.

Nem erőkifejtés,
hanem a *jelenlét*.
Ma is időre, 1000, és siker;
három perccel gyengébb idő,

mint tegnap.
És utána nem tántorogtam.
Hátralévő időmben majd
a stílusomat csiszolom.

2008. július 11., péntek

EBBEN PERSZE NÉMI IRÓNIA IS. Ahogy Esterházy: ,'(vicc)'".

De nem egészen.

Evvél csak a pillanatnyi (v)iszonyomat minősítem.

Deske, ez az A/08/36, a csontvázadon világitó kép, gyönyörű, de tényleg. János

*Te, ez megdöbbenő. Föl is teszem e netre. Egy ma reggel kapott baráti levél pontosan ugyanezt mondja. I. írja >>Egészalakos önarckép? A képen a festőállvány olyan, mintha te állnál egy kép előtt<<
Amúgy, kösz.
d.*

Kép: A/08/42

KÉT NAPJA

(és a szomszédok zaja miatt)
éjjel is,
sőt hajnalban borítót tervezek
a *deske.hu* - kötethez.

Miki fiam terve nagyon szép, és-

*Öreg, magamnak is terhes, áldott és keserves,
hogy nehezen döntök.
Borítóterved – napok után jutottam odáig –
nagyon szép.
És mostanra, hogy nem engem fejez ki.
Ha van kedved, készíts alternatívákat, én
mindenesetre elkezdem.
Akkor így lehet a kolofonban: könyvterv:
VM., borító: VD.
d.*

Az *„áldott”*-at tán meg kéne magyarázni.
Ennek köszönhetem viszonylagos nyitottságo-
mat.

A/08/44

ÚGY KEZDŐDÖTT,
hogy tévedésből
kinyomtam egy kis kéket
a kofferpalettára.

KAPTAM EGY dicsérést mailben.
Figyelembe véve
a megfogalmazást, a netán
tréfa-aláírást,
nehezen találtam viszonyulást a dologhoz.
A helyzet enyhén szólva kétesélyes.
Én most mit csináljak.
Válaszolni szoktam, illik és helyénvaló.

*...Őn nem tudhat róla, ezért tudatom a cso-
portunk nevében: tágra nyitott szemekkel
fogadjuk újabb és újabb neten közzétett ké-
pét. Amit csinál, az zseniális. Mindig jobb és
jobb. Legyenek elégedettek a napjai!
Tisztelettel: A.*

*Ha szépet akar látni.
d.*

2008. július 22., kedd

AKKOR LEGYEN ÍGY EZ a tegnapi,
tán tetszik is neki, bár ez nem biztos.
Amúgy, most nyilván nagyon elfoglalt,
hogy ilyesmire figyeljen:

Müterem - meghalt El Kazovszkij - A/08/47

2008. július 21., hétfő

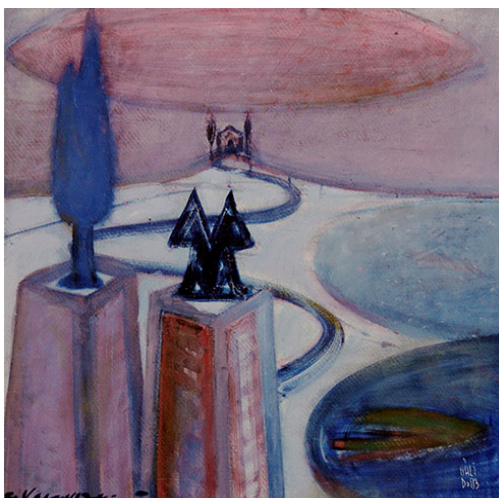
REGGELI TELEFON, meghalt El Kazovszkij.
Nekem akkor már újra csak Lenocska, nem
tiltkozhat. Némely vonatkozásaiban szörnyű
volt, és nem csak a szexuális deformáltságára
gondolok; de ez immár csak kettejük dolga az
őt nagyon szerető Úristennel. Képeit tiszteltem,
egy részüket untam, baromi tehetséges volt. Az
a tavalyi nagyon erős Várfok utcai kiállítása,
amit egy-két hónap alatt hozott össze.

Erejét, műveltségét és sikerét irigyeltem.

MA ANYÁCSKÁM névnapja, ezúttal is elfelejtet-
tem, igaz, már nem volt beírva az előjegyzési
naptáramban.

2008. július 23., szerda

AZ A/08/50 VÁLTOZATAI,
ma, sötétedésig.

Nem kell mindennek sikerülni,
nem igaz?!

Ahogy én fáradtam,
úgy fáradt el
ő is.

2008. július 24., csütörtök

EGY MONDAT JÁR a fejemben napok óta, illetve egy érdekes gondolat. Hogy *a költőnek a vers utolsó sora jut először eszébe*. És nem emlékszem, ki mondta ezt, Tóth Krisztina, vagy Zek. A költő özvegye nem veszi föl a telefont, Kriszta igen. Ezt csakugyan ő, de nemcsak magára értette, hanem úgy, általában. Szóval, a csattanó. Vagy valami hasonló. Azt hiszem, Illyés beszélt róla, hogy a vers minden sorának váratlannak kell lennie.

2008. július 25., péntek

HIVATALOSAN ÉRTESÍTETTEK, hétfő reggel a kedvemért ismét lángos lesz. Élénken megköszöntem a hírt, pedig két napja tudom, a szakácsnő megszűgta.

2008. július 28., hétfő

FÜST MILÁN *Ez mind én voltam egykor* szellemi naplójának az első és legfontosabb gondolata, hogy *semmi nincs egészen úgy*. Megvolt a lángosreggeli. Három a fejadag. Az én asz-

talomra ötöt tettek ki. A szakácsnők csillogó szemmel figyeltek. Jesszasz. Mint Déry Tibor, *(Ítélet nincs)* mikor elcsábította a lányt, akiről vetkőzés közben kiderült, hogy féllábú. Valahogy így emlékezik meg róla, megtettem a kötelességemet. Egy darabig nem vágyom lángosra. Tökéletesen kerek a történet.

12:19H. EZ A MAI:

A/08/54

Nagyon küszködtem vele, hogy ne kelljen a jobboldali alsó foltot okkernek hagyni. Úgy biztonságosan megoldódott volna a kép.

2008. július 29., kedd

ÉS AZ UTOLSÓ lehozott lemez is kész. Lehet, nekem az utolsó itt megkezdett kép. Ősszel a gondnokék harminc év után nyugdíjba mennek. A ház sorsa bizonytalan.

Tehát a búcsúkép; A/08/56

2008. július 30., szerda

ELFOGYOTT A LEMEZ, kezdem előlről. Elővettem, már száraz, A/08/29, evvel kezdtem egy hónapja. A jobboldali folt tűzpiros volt. Környezete majdnem fehér, az állvány koromfekete. Szóval, bepiszkítottam.

2008. augusztus 5., kedd

A DRÁGA VIANNEY SZT. János mondja >>Az is az imádság eredménye, hogy nagyon gyorsan elröpül az idő, és olyan gyönyörűség tölti el az embert, hogy észre sem veszi az idő hosszúságát.<<

János, János, könnyen beszélsz. Nem volt honlapod, nem volt fájlcsere-gondod.

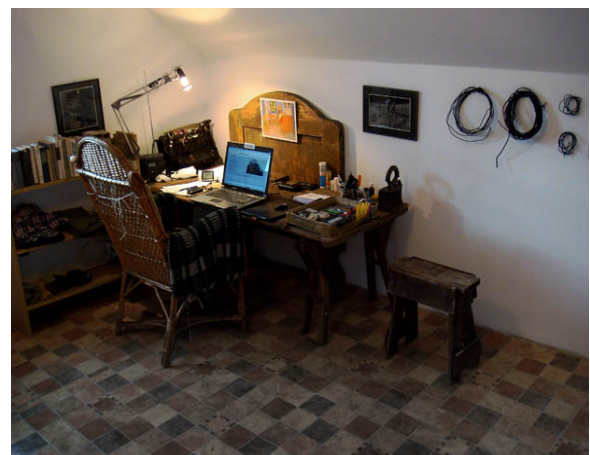
2008. augusztus 9., szombat

HALLOM, MEGKEZDŐDÖTT AZ olimpia. Tudjuk, egy versenyző mögött ötezer tönkretett testű fiatal áll. Úgy lehetne ezt a mulatságot emberivé tenni, hogy a versenyeken nem mérnének időt, tetszőlegesen lennének a távok, és egykapura játszanának, egyforma dresszben.

2008. augusztus 11. hétfő

KATÁÉK MEGÉRKEZTEK az Adriáról. Mindenki nagyon jól járt. A sztrádán másfél óránál hosszabb dugók nem voltak.

2008. augusztus 13., szerda, Kékkút

*hol horzsolhattam én föl magam
hogy minden gondolatom fáj
persze fáradt vagyok
majd majd*

KÉKKÚT, NYARALÁS, óra indul.
Estére szobám működőképes,
mert ugye, az a legfontosabb.
Irodadobozom azonos az otthonival,
csak a fedelét kell leemelni.

2008. augusztus 14., csütörtök, Kékkút

*Nem ez az életcélod, de örömeinkre (is) élsz.
Isten tartson továbbra is tenyerén, édes fiam.
Születésnapodon soron kívül gondolunk rád.
Kata is, bizonyára és hasonlóképpen, de ő még
alszik.
ölel: d.*

2008. augusztus 15., péntek, Kékkút

EGY NAGYSZABÁSÚ EMBER. Fontos mondatokkal. Dávid Katával készült három oldalas interjú a gestapó-tisztról, az irgalomról, arról, hogy valahányszor kirúgták az állásából, mindig jól járt vele... Az előembert az különbözteti meg az embertől, hogy nem találják mellette amuletet. Ami arra utalna, hogy hisz rajta kívüli más erő létezésében is.

2008. augusztus 18., hétfő, Kékkút

02:35. ÜLDÖGÉLEK AZ ÁGYBAN, Kata benyit; látom ég nálad a villany, nem kérsz egy teát? – Az jó, kérek. – Te sem tudsz aludni? – Zelket hallgatok, magamban. Például ezt, a reszli-kötetből. – Tedd fel.

Felteszem.

VISSZHANG

– Magyar.
– Zsidó!

– Magyar.
– Zsidó!
– Magyar. Magyar.
– Zsidó! Zsidó!
– Magyar... magyar... magyar...
– Zsidó! zsidó! zsidó!

*Hát földadja. Legyen
igaza a visszhangnak.
Aztán elalszik és
álmában ezt motyogja:
Szél, Tűz, Víz, Nyár, Avar.
Vörösmarty... Arany...*

1973. augusztus

2008. augusztus 20., szerda, Kékkút

AMÚGY IS HETEK ÓTA FORGATOM a fejemben. S most olvasom a Szüts-interjút, hogy rémes, a PC-ben 16 ezer fotója van; és újra belém sajdul. Én ugyan annó húszezer fotóból csak hetvenet tartottam meg, de azóta nagyon gyűlik, nagyon nem szeretem, idén eddig 140 kép! Gyűlik, noha töredékét tartom meg. És ezeket már soha nem lehet a honlapról ledobni, mert esetleg egy régi bejegyzés link-illusztrációja. Terhel. Kedveljük a minőséget. Mi legyen. Már eleve van nálam egy B-kategória, 2000 kép, ami csak illusztráció a NEWS-ban. (Ugyan ezek is adatbázisban, beszámozva, de ezt most hagyjuk.)

Rejtetté lehetne tenni őket.

2008. augusztus 22., péntek, Kékkút

MI IS VAN ITT. Szobámból alig mozdulok, igaz, erős allergia, viszket a nyelvem. Ahogy a szerzetesek; nyaraláskor nem kötelező a zsolozsma. Laptop. Kata fölszól ebédkor. Időnként sofőrként, bevásárláshoz. Életem nagyobbik fele; 36 éve a budai műtermem. És reménykedve látom, itt az öreg kertkapu már meghitt munkasztalom. Ezt bárhol létre tudom hozni. Asztal

főlé rajzszőggel Rothko, vagy Sassetta, és tulajdonképpen már otthon vagyok. Ceruzáim, tollaim, a snicker, kisolló, vekker. Az összehajtható lámpám. Tarisznyám. Működik.

76.10.

Magam részéről is hamarosan el kell döntenem: örökbefogadás, vagy nem. Most (is) látom mennyire alkalmatlan az ember sorsának lényegi irányítására. Szokványos esetben ezt a spermák döntik el és szigorú egyházi szabályok. De így?!

*Honnét tudom, mi jó nekem?
Azt igen, Katának mi-*

2008. augusztus 26., kedd

BÚCSÚ A NYÁRTÓL.

A NAPLÓBÓL:

77.2. C.00594

...natura után rajzolni unok, nincs türelmem hozzá, nem-igen érdekel (Sugár szerint a józan szervezetem védekezése a neki alkalmatlan feladat ellen). Viszont ezt a tényt helytelenítem, szégyellem, és aggódom, hogy esetleg mostani mulasztásommal bajt csinálok majd magamnak.

Viszont nemcsak a natura lerajzolása, de maga a látvány se érdekel. nem szoktam megfigyelni a világ látvány-felét, a másik fele érdekel, a látvány mögötti (mondjuk: morális, filozofikus, metafizikus). Vizuális memóriám talán ezért is - hihetetlenül rossz. (Kutyám arcát, most egy hónap után nem tudom fölidézni, több, mint 3 évig éltünk együtt)... C.00594

2008. szeptember 2., kedd

AMIKOR FANYALOGVA gondolok Adyra, mindig Pilinszky figyelmeztetése: *...mint Adyt se a modora élteti. Abban a korban... szóval ettől lett Ady. Ma az ember ezen igyekszik keresztüllátni, nem tudomásul venni, mert akkor szenved ettől.* Ennyi a figyelmeztetés. Aztán tovább, ez is megvan a honlapon, a nagyinterjúja: *Úgye, New Yorkban trónol valaki. Auschwitz után például ez nevetséges. Hála istennek, didergő atomokká váltunk, ami nem kis szó, ti. az egész világegyetem atomokból van felépítve, és nem pózokból.*

2008. szeptember 4., csütörtök

ÚGY TŰNIK, állandósul.

Összetört testtel ébredek.

Istenem, nem tudnál ez ellen tenni valamit?

De olyanmódon gondolom,

hogy közben

életben maradjak.

2008. szeptember 6. szombat

A SZEPTEMBER VÉGI fotókiállításomhoz a Godot Galéria kért tőlem valami szöveget a hírlevelükbe. Megírtam.

*festeni rossz, fotózni jó, ezt mindenki tudja
1942 októberében kilenc hónap tünődés után
bújtam ki a sötétkamrából
azóta csak hunyorgok a fényben
s toporgok itt tétován
de hatvanhat éve rohangászom föl és alá
hogy ez ne tünjön föl senkinek*

TOVÁBB, RÉSZLETEK a naplóból.

79.4. C.00823
*ma délután eldőlt.
nézem ezt a kertkaput, házfalat, 1963-ban
rajzoltam.
most is megrendülök.
a kertkapu és a házfal különben meglehetősen
érdektelen. én voltam ott érdekes.
ezért nem kell a nonfiguratívtól félnem.*

79.4.
*Hankiss: 'pillanatnyilag még csak egyetlen
olyan gépet ismerünk, amely az emberi él-
mények széles skáláját képes, viszonylag kevés
fáradtsággal és költséggel, az emberi tudaton
kívül rögzíteni, tárolni, s az emberi tudatban
újra létrehozni' (a műalkotás)*

2008. szeptember 8. hétfő

KISZIVÁROGTATÁS. Tegnap Szabó T. Anna válaszolt,
ma férje, Dragomán Gyuri Berlinből,
elvállalták a DESKE.HU könyvem bemuta-
tást.

A kézirat már Németh Istvánnál,
Új Mandátum Könyvkiadó, jó barát:
1992 - C. NAPLÓ 1958-1992
1993 - TANÚ EZ A KÖHALOM, fotóalbum
1996 - ő adta ki a kedvemért
STRINDBERG: EGYEDÜL-jét is,
16 évig kerestem rá kiadót.
Rábeszélte, hogy illusztráljam is.
1997 - VÁLI, monográfia
2000 - VÁLI-OEUVRE, CD.
2008 - ilyenformán ez lesz a hatodik
közös munkánk.
Majd valamikor november.

2008. szeptember 10. szerda

AJÁNDÉKOT KAPTAM, a B/93/38-as grafikám
került vissza hozzám. De ami fő, kaptam mellé
két kiló pamutrongyot is. Meghirdettem annó,
hogy festéshez kell, amikor kímélni akarom a
mutatóujjam bögyét.

2008. szeptember 11. csütörtök

MEGINT 1980, és napló,
de előtte egy kép,
van néhány befejezett már,
csak nincs időm fotózni őket.

2008. szeptember 12. péntek

1980. II. NAPLÓM, IDÉZET Merton *Senki sem sziget* könyvből:

- *Semmi sem válik olyan könnyen gonosszá, mint a szenvedés, a pusztán elfogadott szenvedés nem használ ugyanis a lelkünknek, sőt, megkeményíti azt. A szenvedés nem tesz minket jobbá, csak képessé, hogy jobbak legyünk.*

A ZUHANYOZÓBAN MINAP az urak kissé politizáltak, hogy *ezek itt most*. László barátom legyintett, és szó szerint idézett egy Szu Tung - Po (1036–1101!!) verset. Kértem, küldje el. Illyés fordítása.

*FIAM ELSŐ FÜRDETÉSEKOR
Fiat mindenki eszeset szeretne,
ám engem eszemért sújt balszerencse.
Tudatlan, ostoba gyermekre vágyom,
hogy miniszterségig vihesse.*

A TEGNAP ESTI kérdőjel
felfüggesztve, ó, ó [**?A/08/38]
mert a képet reggel elvitték.

Ebben a szakmában bizonytalankodásnak helye nincs. Életet ment, ki vért ad.

2008. szeptember 19. péntek

TEGNAP GYÓNÁS Józsi atyánál.
(Lukácsos és görögkatolikus.)
Mondom, először a látszatbűnök töltőanyag-
nak,
a pénteki böjt elfeledése, satöbbi.
És aztán a valódi, ami nem bűn,
de súlyosabb, mulasztás.
Helyes lenne egy öreg nénit látogatnom...
Azt mondja,
a Hegyi beszéd az Egyház új alkotmánya,
inkább, mint az ószövetségi Tízparancsolat.
Úgy is tanítom: Ne ölj, vigyázz az egészségedre!
Ne a tiltásra kerüljön a hangsúly.
Valamelyik Leo pápa írta,
ne a rossz ellen küzdj, igyekezz jól csinálni.

Zsugori vagy. Légy bőkezű.
Első tíz alkalom fogcsikorgatva,
aztán megszokod, a 25.-nél már hiányzana.

2008. szeptember 22. hétfő

Ma hajnalban (kettőkor) kitaláltam:
– ha üres a nyitóoldal, a fejléc fontosabbá válik,
ott nem lehet locsogni
– akkor az legyen üres, legyen a lehető legsem-
legesebb szín (sajna szürke nem lehet)
– viszont a mailcímem most el van tűnve, ak-
kor az ide, és ha már ide, satöbbi.

Délután ismét Mátyásföldre, mindent
megcsináltunk, úgyhogy ma ismét végleg kész
a honlap. A holnap.

2008. október 2. csütörtök

MINAP NOVEMBERI kiállításom
helyszín-bejárása a Symbol Art Galériában.
A vagy húszméteres nyitott fedélszékű tetőteret
fagerendázat tagolja.

Egy ügyetlen tanácsot megfogadva
a képeket a térben szabadon belógatva szokták
kitenni.

Vittem egy makettet, hogyan képzelem,
most mögéjük fehér felület kerül.
Mutattam az F. Napló-kiállítás leporellóját is,

szeretnék ugyanilyet.
Megbeszéltük, minden rendben,
a paravánokat megcsinálják.
Aztán elém tettek egy harminccentis szobrot,
meg egy hurkapálcát,
hogy a belsejét avval kapirgáljam ki. Pirítóssal,
fokhagymával.

2008. október 3. péntek

ELKÉSZÜLT életem első *játékfilmje*, a minapi,
fent jelzett Symbol Art-beli ehető szobor élmé-
nyemet öntöttem művészi formába. Informa-
tikus-Andris barátom jóvoltából már nézhető
is. Tulajdonképpen új műfajom, új opusz-be-
tűs jelzést kéne neki adni, de már elfogytak a
betűk. Tessék a fotólyben hátradrögzíteni, sőt oda-
készíteni, ellazulni. A főhős a végén meghal.
Csak 18 éven felülieknek.

2008. október 5. vasárnap

ESTE HÉTKOR LEMENT a Bartók rádión félórás
fölolvasásom a VÁLINEWS-ból. Persze beke-
rült a hangarchívumba.

2008. október 8. szerda

EGY GÖRBE NAP. Húgom – ritka vendég – nálunk tölt egy napot. Mise után uszoda helyett (ilyen még nem volt) váratlanul órás séta vele a Rózsadomb ismeretlen keleti nyúlványain, korai napsütés, gyönyörű. Évente, ha egyszer beszélgetünk, apáca Somogyban, alig ismerem.

2008. október 10. péntek

04:10 VISZKETETT ez az új 180 ezer forintos biciklim, az ember csinál hülyeségeket. Tegnap este sikerült elajándékoznom. Indulok Kék-kútra a régiért. Bár az se fog már nyárig kelleni.

2008. október. 11. szombat

NYÁRIG, NYÁRIG.

Reggel kilencre már fordultam a Balatonról, öreg biciklim az asztalra, végigcírógat, rendbe, leolajoztam a láncot. Válaszul a lánc leolajozta a nadrágomat. De az már a Margitszigeten. Le a bukósisakot, majd azonnal vissza, a fölöttem-fáról nagy zöld kemény dolgok potyogtak, robajjal. Meg is ölhetnek. És a szokott padomról nem akartam lemondani.

2008. október. 12. vasárnap

NAPLÓM TOVÁBB, 1982. december. Negyven éves voltam. Egy rendetlen, legyűrt szerelem utáni hónapok. Nemigen voltam boldog. Egyik akkori munkám erre emlékezik: *Igen, szerelem - A/82/21*. Harmincöt centis.

82.12. C.01177

ha azt mondom: utálok élni
ez engedetlenség
nyafogás
gyengeség

azt mondd rá:

szökj haza hadifogságból, szakadt bakancsban
gyógyulj meg méhoperáció után
készíts naponta meleg ebédet
mosogass el egy évben 365-ször
és aztán halj meg tisztességesen

2008. október. 14. kedd

HÁROM BRINGÁJÁT LOPTÁK el a fiúnak, akinek a magamét odaadtam. Azt mondja, már paranoiás tőle, este ültek a kertvendéglőben, és mindenki az ő gépét nézte. Hogy ezt a nagyon drága gépet biztosan el fogják tőle. Bár adtam vele egy (15-ös skálán) 12-es, nagybiztonságú láncot, ami collstock formájú, kis elegáns tokban a vázon. Azt az egyet sajnáltam, dehát. Az én öreg gépem a forma kedvéért most egy profi acéllánc, textilburkolattal, ez is nagyon jó, csak dögnehez és semmi szükség rá.

2008. október. 15. szerda

ANYÁCSKÁM UTOLSÓ (ZSENIÁLIS) HÚZÁSA,
halála előtt két héttel.

Nővére (92) fordultatos élete során
valahol elvesztette a hitét.

Anyám ezen sokat bánkódott,

aggódott, ezt soha nem emlegette neki.

De akkor, februárban fölhívta telefonon:

- Tudom, hogy nem vagy hívó,

satöbbi, most mégis megkérlek,
mondj el egy Üdvözlégyet azért,
hogy már meg tudjak halni.
Másodkézből tudom: megtette.
És a napokban azt mondta valakinek: sokat
kell imádkozni.

2008. október. 21. kedd

TEGNAP A KÖNYV NYOMDÁBA adásának napja. Régóta számon tartom, hogy a 34. hosszú veszélyes, pedig az csak mellúszás. Ekkor jutott eszembe, rossz a borító. A logóm kell. A maradék távot feltűnő-gyorsan abszolvtam. Egy kéthónapos emlék fölgyűrődött, baráti félmosoly, ami lefordítva annyi volt, te aztán betöltöd a lehetséges tereket. De a döntő, már a C. Naplónak (1992) is ez a gondolkodása, s azóta négy könyvem is evvel a Váli-logóval. A mostani honlap fogadóoldala is ilyen. Időfaktor, a lét egyik legnagyobb élménye. Hazaérve, a tipográfus riasztása, nyomdába adás előtt fél napot még adjon nekem. Fiam telefonja persze kikapcsolva, fél tíz, hát vaktában és lóhalálában föl a Várba, Mikihez, - grafikus, éjjel dolgozik, ez mért csinálják - aki pizsamában és nagyon álmosan, suttogva. És sérelmezi, hogy beje-

lentkezés nélkül látogatom. Laptopjainkat a konyhapultra, szobájában egy kollegája alszik. Leírhatatlan-, grimasszal kifejezett undorral fogadta a tervemet. Úgy tűnik, ez a könyv nem tervezőgrafikusok számára készül. Szakmaice akár igaza lehet. Lehet, hogy ronda, de énebb.

2008. október. 25. szombat

DÉLUTÁN NAPSÜTÉS, 12 FOK, két és fél nadrág, három pulóver; utoljára? a Margitszigeten, biciklivel. Minden látogatás utolsó. Ezúttal Bernáth Aurél berlini évei, a huszas évek eleje, elmeséli két éves gyötrelmét, kudarcát az absztrakt festészettel kapcsolatban. És hogy őt azóta ennek a teóriája mennyire foglalkoztatja. Szegény. Persze, úgy látszik, ez kortűnet volt.

2008. október. 28. kedd

TEGNAP REGGEL kilencről
este kilencig nyomda,
színbeállítás ellenőrzés,
mindig akad javítani való.
Eddig, estére
nyolc tétel készült el a negyvenből.
Úgyhogy hétfvégén is munka lesz.
Hétfőre kell az anyagnak a kötészetten lenni.

Húszíves lesz a könyv.
Két ív nyomása között
az ott találtakból olvasgatók:
a szerzők. És a bevezető.
Meg aztán a KIADÓVAL;
István barátommal régi
filmélményeket emlegetünk.
Mindent tud, még a Drága John-t is
ismeri, hatalmas gyűjteményével a háttérben.
Ennek kapcsán most *össze is szedtem*,
ami nekem valaha.

2008. november 1. szombat

MÁR ÖSSZEMOSÓDNAK a napok. Ma talán harmadszor (8-21.30h) a rákosmicsodai nyomdában, óránként egyetlen perc munka, színellenőrzés. Minden ívbe belejavítottam az eddigi 25-ből, egyet kivéve. 40 lesz, ha kész lesz, akkor megy kötészetre.

Még annyi, a másik délutános nyomdász barnában! lefényképezett minket, nem az, aki a vacsoráját nekem adta. Aztán kihúzott a laptopomból egy eddig ismeretlen fiókot, és bedugta fotógépe kártyáját. A nyomdalemezen kivehető két feszületfotóm.

2008. november 2. vasárnap

Akkor az elejéről.

A könyvcsinálás tán század része volt a borító. Miki terve nem tetszett (nekem).

Pontosabban, nagyon tetszett, csak nem ide. (mutatom)

Csináltam egy másikat.

Ez a Kiadóistvánnak nem tetszett.

Igazat adtam neki.

Növeltük a logó méretét.

Akkor ő fölvetette, még mindig semmi vonzó rajta.

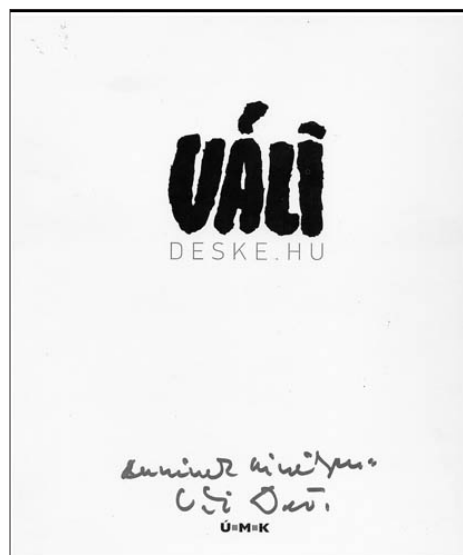
Ötlete: ha dombornyomású körbélyegzőt tennék rá.

Kipróbáltuk a nyomdairoda sarkában.

Nem lehet, elmosódik, túl vastag a 300 grammos papír.

És akkor beugrott.

És ha a borítón dedikálnék?!

És mért mondom el mindezt, előre.

Hogy aki-, annak érdemes dedikáltatni.

Illetve akinek nem,

netán, annak nem érdemes dedikáltatni.

2008. november 7. péntek

LÁNYOMÉK DUNAKESZIN élnek, ritkán érintkezünk, most e-mailje sincs épp. Ma SMS tőle.

Az álmok. Tegnap este elhatároztam, hogy Mikistül megkirándultatlak, megvendégellek titeket, ha lesz hozzá kedvetek. Majd elaludtam, s heves büntudattal ébredtem, hgy miért vagyok felelőtlen, felejtős, halogató és egyebek. Tőled kaptam a jogos szidalmakat! Úgy szeretlek!

Zsófi

2008. november 11. kedd

KIÁLLÍTÁS ELŐTTI SZOKÁSOS sokmunka. Nem mintha máskor kevesebb lenne. A festmények vászonparaván elé kerülnek, belógatva. Ez az én követelményem volt, ne a levegőben lebegjenek, a ferdesíkú padlást mennyezet alá befűggeszteve, ahogy ők szokták. Ehhez viszont keretre erősített képcédulát kellett kitalálni. Amit lehetőleg már itthon fölrakok. Tahát most. Ha a helyszínre szállított képek hátoldalán egy előre beszakított kartonpapírt letépek, a képcédula a helyére ugrik, leborulva a keret alja alá. És ott marad. Voltam belsőépítész is. A karton a cédulát védi a netán szakszerűtlen lelketlen művészellenes szállítómunkások karmaitól.

2008. november 14. péntek

11:40 SASHALOM. Kezemben a könyv első példánya.
Dedikáltam Katának: Az ELSŐNEK az ELSŐT.

2008. november 15. szombat

HA MÁR GYEREKEIM elfogytak az évek során, egy bólogató kiskutyát szeretnék az íróasztalomra. Időnként megpöccinteném az egérrel, és azt mondanám neki, hogy... Nem tudom, mit mondanék neki.

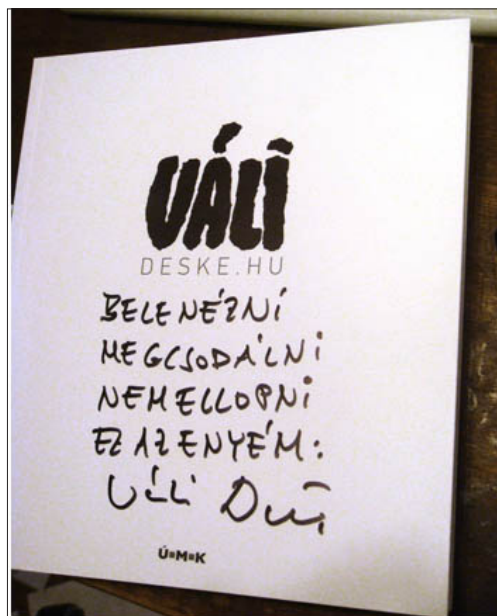
Ima közben felröhögtem, eszembe jutott, egy író így illusztrálta, hogy egy költeménynek se újat, se okosat nem kell mondania: *Mindig így volt e világi élet / egyszer fázott, másszor / máskor? lánggal égett - idézte a zengzetes szöveget, s lefordította; egyszer így volt, máskor úgy...*

2008. november 18. kedd

István, kösz a filmeket. 1957 körül láttam ezt az Átkelés Párizson-t. Aztán még egyszer valamikor tévén is. Ebből a kópiából biztosan ki-

vágtak egy pár mondatot, tiltakozom, amikor Zsangabenre letartóztatásukkor Burvill rászól, hogy a német tiszttel ne franciául beszéljen, mire ő, hogy az nagyon szeret így társalogni... Nagy élmény volt. És nem tudom, tul.képp. mi üt meg benne. Pld. nő nincs is benne. Persze az időélmény. Baromi jól van megcsinálva, végig az éjszakai párizsi utcafények. De azon túl?! Egyszerűen nem tudom, mit mond nekem. Annyira! Megindít, mit mondjak, hat. Tényleg rejtély. Persze (némely) képpel is így áll a dolog, nem?

2008. november 19. szerda

Reggel majd J.-nek is föladok egy példányt, Le Meux [Lö Mő]-be. Már becsomagoltam. Valami olyasmit írtam rá, hogy *egy műsának se mindig könnyű az élete.* (három iskolásgyerek)

12:58

Tisztelt Váli Úr,

Sajnos nem tudtam elmenni a tegnapi meg-

nyitóra, ezért ma délben ellátogattam a *Symbol-ba*. A következők történtek:

1. A kapuban álló fogadóember semmiféle kiállításról nem tudott, szerinte ilyen itt nincs. Amikor a meghívót mutattam, akkor felkiért, nézzem meg, hátha...

2. A kiállítás tényleg nincs. A képek egy sarokba felpolcozva, egy egyébként készséges úr szerint talán vasárnap újra megnyitják.

3. Szerettem volna könyvet venni, azt nem tartanak, tanácsolták, forduljak Önhöz.

A hosszú út és a nehéz parkolás miatt indulás előtt az Ön és a *Symbol* honlapját is megnéztem, minden rendben tünt. Javaslom, hogy mások csalódását megkimérendő a honlapon (naplóban) kellene egy figyelmeztetés.

Üdvözlettel: B.

Lesújtó. nem tudom hirtelen, mit tegyek. próbálom a tulajt hívni. köszönöm, sajnálom.
d.

2008. november 25. kedd

LEVÉL Le Meux-ből.

Megjött a *KÖNYV*. Tényleg nagyon szép, köszönöm. Egy csomo mindent már egész elfelejtettem, jo így újraolvasni. A gyermekek szerint a harangvölgyes fotomra T fejét tetted tévedésből. Szoval sikerült az inkognito.

J.

A helyzet bonyolultabb. A figurádat tényleg montiroztam, a pesti látogatásod fotójából. De valahogy szakállad lett ezalatt. Azt Miki retusálta aztán.

d.

Jaj, szegény fejemnek! Mindig is azzal volt a legtöbb baj.

J.

2008. november 26. szerda

NA, BEZÁRT EZ a dicstelen kiállításom. Hogy fogom ezt a 2008-as anyagomat egyszer normálisan bemutatni a nagyérdeműnek. Amikor tudják, hogy hova kell menni. A Bécsi út Bécsig tart, sokan el se indultak, tudom. Azt meg elfelejtettem a meghívóra ráírni, hogy Kolosy tér, meg Újlaki templom.

2008. november 29. szombat

ELKÉPZELHETETLEN, HOGY NÁLUNK az is lehetséges, miszerint az országnak egyetlen, terjedelménél fogva befogadó kiállítási épületét, a Múcsarnokot egy társaság uralja és ezzel önkényesen rendelkezik. Minden más művészeti egyesület általuk megtűrt, vagy meghívott formában vehet részt a kiállításokon.

Egry József, 1936.

2008. december 1. hétfő

TÚL AZ OBLIGÁT *nagyon szép*-en, az első érdemi vélemény könyvemről.

Reggel, klub, hölgykoszorú.

- Dezső, ágyban olvastam, nagyon nehéz a könyve.
- Na ja, 1,16 kiló.
- És magát nagyon nehéz lehetett elviselni.
- Higyje el, nekem is.

2008. december 3. szerda

A NAPOKBAN levágtam belőle,
most 45 centis.
Az utolsó idén kezdett
és befejezetlen kép volt.
A/08/37,
estére megoldottnak gondoltam,
ma hajnalban fotó.

Most majd elő a régieket.

2008. december 6. szombat

A GÁZTŰZHELYBESZERZÉS
első hozadéka ez a kép.

Túl azon, hogy belemerültem a
sütés ideje és sütésidő vége,
a légkeveréses üzemmód,
gratnázás-forgónyárssal dolgaiba,
- amit célszerű és erkölcsös
Kata helyett megtanulom.

Ambivalens munka. Amíg nem értem,
bosszant, ugyanakkor izgat a logikája,
a megoldhatósága,
maga a feladat.

Nem felejttem, Szüts mondta 87?-ben,
először kellett a nyolcoldalas adóbevallást ki-
tölteni, mindenki szörnyűlködött bonyolult-
ságán.

Meg lehet tanulni, meg fogjuk tanulni.

2008. december 9. kedd

MA DÉLELŐTT az A/08/08-as tovább. Az
ősidőkben, 2008 tavaszán *ilyen volt*, kicsit ko-
pogós, kicsit túlűres. Végül a keretet is muszáj
volt hozzáfesteni. Megtettem.

2008. december 11. csütörtök

A Forrás decemberi *Tandori*, 70-számában megjelent
– annó fölkerétek –

az én kis köszöntésem is.
(G/08/15, jobb híján
az alkalmazott grafikákhoz soroltam.)

2008. december 13. szombat

GYURI BÁCSI REGGEL a klubban kezembe nyomott egy újságot, hogy egy zsidótemető-képem benne. A lapban olvasom:

Izraelben egy 54 éves arab lakos, Abu-Cháder életét egy 40 éves zsidó tartalékos katona, Zeév Traum átültetett szíve mentette meg. A zsidó katona egy palesztin ortvámadás áldozata volt, az orvosok nem tudták megmenteni. Abu-Cháder lánya könyörgött Zeév hozzátartozóinak, egyezzenek bele, hogy az elhunyt szívét átültessék apja mellkasába. Beleegyeztek. Az arab férfi túl van az életveszélyen.

Budai Sófár 2008. december p.03.

KEDVES VÁLI ÚR! *Az újságban említett szívátültetési eset bizony elég régen történt. Rákerestem az interneten, 1989-ben volt. Azóta nem sok szívderítő esemény történt arrafelé.*
Üdvözlettel: F

2008. december 18. csütörtök

...Kata vágya volt az örökbefogadás, persze, nem az enyém. Én féltém. Féltém bonyodalaktól, féltettem a munkámat, önző...

...ráhagytam. Úgy gondolom, egyformán szeretünk téged. Kata elve, hogy annyit préseljen ki belőled – amíg még tanítható vagy – amennyit csak lehet. Persze az anyák szerepe általában ez. Én inkább békén hagynálak, és amikor ismerősök számon kérik rajtam, mért nem kapom el a grabancodat, hogy kötelességteljesítőbb légy, hogy tanulj, akkor ...

2008. december 20. szombat

NAPLÓGÉPELÉS FOLYT. A tizedik J. -levél. Ezt azóta jócskán elfelejtettem, hogyan kezdődött, hogy került nyilvánosságra a C. naplóm, s lett belőle igen hamarosan kötet is...

dátum: 92.05.30 J-10.levél C. 02301-2307

Szüts-Váli locsogásunkat, magnóról lejegyezve, György Peti barátunk locsogásnak minősítette, s az olvasott 40 oldal naplórészletem alapján nem nagy hajlandóságot mutatott segíteni kiadót találni. Erre Szüts dühös lett, nagyon hasznos módon, mert most már sajátjának érzi az ügyet. Azt mondja – és ebben mintha igaza lenne –, hogy: ne menjünk messzibbre, mit adnánk azért, ha egy Vajda Lajos-Bálint Endre egyórás beszélgetést egyszer meghallgathatnánk. A hülyéskedésekkel, gondolatismétlésekkel együtt, a vajaskenyér körüli mondatokat is beleértve. Így *tudtom nélkül* az ő iratfűzőjében őrzött leveleim és a beszélgetés-lejegyzéseket odaadta olvasásra egy becsült irodalmár barátunknak, lapszerkesztő is egyébként. [Margócsy István] Szálltak a hírek, hogy igen szívesen közölné belőlem a lapjában.

2008. december 25. csütörtök

A LEGKANCSALABB karácsonyi üdvözet a Ferencvárosból jött *I want to wish you a happy...* talán mert körlevél.

Válaszom: *Tőzse! Gyinkuje!*

A legkedvesebb mail G-A-tól, persze Zelné,

*Barátaim azt hiszik, hogy fekszem, /
nem tudják, már járnai tanulok /
megadóan, Isten oldalán. [Mert így igaz]*

FÁJDALMASSZEMBENÉZÉS, döntéshelyzet, és nem is olyan egyszerű. Életstratégia-kérdés, másra is vonatkozik. Anyácskám már nincs itt, fiunk valószínűleg/talán nálunk tölti a Szentestét.

Nagylányunk népes családjával Dunakeszin. Haladjunk-e a korral, lépünk, vagy maradjon minden a régiben, békében, mintha. Amikor a gyerekek, amikor a karácsonyfa padlótól az édig. Bár gyakran keserves, hajlok a radikalizmusra. Vásárlás előtt óvatosan tudakozódtam. A kicsi fa a láda tetejére került.

2008. december 28-29.

VÁSÁRNAP. Csönd. Séta a Hármashatár-hegyen.

Őzkuja - F/08/229

A DOLOG ELŐZMÉNYE, hozzám keveredett Mike könyvtárából egy ötkilós románépítész. Azok a fergeteges angol-francia katedrálisok, gyönyörűek. Egyre fanyarabban nézegettem, avval, hogy *Csempeszkopács*. Az eszköztelen, szegény, égbekiáltó kicsi kápolnák. És akkor váratlanul tegnap este karácsonyra ismerőstől ez a Zobor-hegy, képeslapon. Tarol.

Bevallatlanul, csendben még magánapolog-etikám [hitvédelem tan] is. Reményem forrása. Hiszen tudom nagyszámú szakmai hiányosságomat, és hogy ennek ellenére, mégiscsak..., itt furcsán kanyargósak a győzelmek. Az elképesztően vékonytehetségű festő-mázoló mester, Nagy Balogh János. A legnagyobbak között, 5 (öt) jó képével. Annyi már nekem is van.

2008. december 31. szerda

MÁRA MARAD, UGYE, az évvégi számadás, kedves J.! Hát neked adom a 27-et, nagyon szép szám. Tudod, terhem, hogy melodramatikus alkat vagyok, a biciklipumpáról is az elmúlás jut eszembe. És ez nem is gyógyítható, csak sok-sok alvással, vagy vákuumfóliázott Bacon-szalonnával.

Özséb püspök írja egyháztörténetében: Im-már derülten és tisztán ragyog felettünk a nap-pal, amelyet többé már semmiféle felhő nem homályosít el.